

<i>Sygn. akt</i>	<i>II AKa 16/15</i>
------------------	---------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ			
		Dnia	26 marca 2015 r.
<i>Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie</i>			
w składzie:			
	Przewodniczący:	SSA Zbigniew Różański	
	Sędziowie:	SSA Stanisław Urban SSO del. Tomasz Wojciechowski (spr.)	
	Protokolant:	st. sekr. sądowy	Paweł Szemberski
przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie			
- Grażyny Zięba - Białowąs			

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r.

sprawy **J. K. (1)** oskarżonego z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271), z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne,

E. W. (1) oskarżonej z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271), art. 152 § 2 k.k.

i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Okręgowego w Tarnobrzegu i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 9 grudnia 2014 r.,

sygn. akt II K 49/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę **przekazuje** Sądowi Okręgowemu w T. do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II AKa 16/15

UZASADNIENIE

J. K. (1) i E. W. (1), zostali oskarżeni o to, że:

1.w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 26 maja 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci 4 tabletek i jednego czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. Ł., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

2.w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 27 maja 2009 roku w L., woj. (...), działając wspólne i w porozumieniu, udzielili A. Ł. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust.1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie dot. przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała A. Ł. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 707 655 7 PL adresowanej na A. Ł. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobila podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. Ł. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się 4 tabletki i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1100 złotych, którą A. Ł. odebrała w dniu 27 maja 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w L., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3.w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 27 maja 2009 roku w W., woj. (...), działając wspólne i w porozumieniu, nie mając świadomości, że D. B. nie była wówczas w ciąży, usiłowali udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust.1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie dot. przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała D. B. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował

jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu

w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 970 1 PL adresowanej na A. T. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. T. na jej adres zamieszkania, która przesyłkę odebrała w dniu 27 maja 2009 roku z Urzędu Poczтового w W. płacąc za nią kwotę 1.100 złotych, którą to kwotę D. B. uprzednio jej przekazała, a następnie nie mając świadomości co do zawartości tej przesyłki A. T. przekazała tę przesyłkę, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonych nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży D. B., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., a wobec E. W. (1) o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 26 maja 2009 roku

w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie D. B. za pośrednictwem A. T., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

5. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 20 czerwca 2009 roku B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili A. M. (1) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust.1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego

i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełny zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała A. M. (1) kontaktując się z nim

w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie pytając ją jednocześnie o wagę jej ciała, wiek, tydzień ciąży, a także ilość posiadanych dotychczas dzieci oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 509 002 4 PL adresowany na A. M. (1) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis

o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. M. (1) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się zapakowane w woreczku strunowym 8 sztuk tabletek koloru kremowego oraz dwa czopki o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 400 złotych, którą A. M. (1) odebrała w dniu 20 czerwca 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w B., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

6. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 19 czerwca 2009 roku

w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci 8 sztuk tabletek koloru kremowego oraz dwóch czopków o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. M. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

7. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 15 czerwca 2009 roku B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili A. M. (1) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego

i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełny zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała A. M. (1) kontaktując się z nim

w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonym dotychczas nazwie i składzie pytając ją jednocześnie o wagę jej ciała, wiek, tydzień ciąży, a także ilość posiadanych dotychczas dzieci oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 025 282 7 PL adresowanej na A. M. (1) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis

o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. M. (1) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się zapakowane w woreczku strunowym 6-8 sztuk tabletek koloru białego oraz 8 sztuk tabletek koloru kremowego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą A. M. (1) odebrała w dniu 15 czerwca 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w B., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu

z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

8. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 14 czerwca 2009 roku

w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci 6-8 sztuk tabletek koloru białego oraz 8 sztuk tabletek koloru kremowego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. M. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

9. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 26 maja 2009 roku

w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili będącej w ciąży kobiecie o nieustalonych danych personalnych pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia

7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie dot. przerywania ciąży, z którego następnie skorzystał T. O. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował mu do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonym dotychczas nazwie i składzie, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia

w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki

o numerze EE 14 707 656 5 PL adresowanej na T. O., w ten sposób, że

w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie T. O. na jego adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonych dotychczas ilości oraz o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 800 złotych, którą T. O. odebrał w dniu 26 maja 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w L., a następnie przekazał będącej w ciąży kobiecie o nieustalonych danych personalnych, przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

10. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 25 maja 2009 roku

w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w nieustalonych dotychczas ilości oraz o nieustalonych nazwach i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie nieustalonej osobie posługującej się danymi T. O., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

11. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 19 czerwca 2009 roku w G., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili W. K. (1) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust.1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że J. K. (1) w prasie zamieścił ogłoszenie dotyczące przerwania ciąży, z którego następnie skorzystała W. K. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy telefonicznej zaoferował jej do kupienia środka wywołującego poronienie o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek

i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na W. K. (1), w ten sposób, że

w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie W. K. (1) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się zapakowane w woreczku strunowym białe i żółte tabletki oraz jeden czopek

o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 800 złotych, którą W. K. (1) odebrała w dniu 19 czerwca 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового

w G., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

12. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 18 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci białych

i żółtych tabletek w nieustalonych dotychczas ilości oraz jednego czopka

o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie W. K. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

13. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili M. C. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust.1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała M. C. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 788 3 PL adresowanej na M. C. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie M. C. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się zapakowane w woreczku strunowym białe tabletki i czopki w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.200 złotych, którą M. C. odebrała w dniu 28 sierpnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w B., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

14. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 27 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci białych tabletek i czopków w nieustalonych dotychczas ilościach oraz o nieustalonych nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie M. C., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

15. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 7 października 2009 roku w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili A. D. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust.1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że J. K. (1) w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała A. D. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 211 950 1 PL adresowanej na A. D. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. D. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się zapakowane w woreczku strunowym białe tabletki i czopki w nieustalonej dotychczas ilości oraz

o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą A. D. odebrała w dniu 7 października 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w K., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

16. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 6 października 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci białych tabletek i czopka w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie

i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. D., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

17. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 19 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie M. F., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

18. bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 10 czerwca 2009 roku

w G., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili J. B. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że J. K. (1) w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG przywracanie miesiączki”, z którego następnie skorzystała J. B. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o wagę jej ciała, wiek, tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 025 281 3 PL adresowany na J. B. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie J. B. na jej ówczesny adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki w nieustalonej dotychczas ilości oraz jeden czopek o nieustalonych dotychczas nazwach

i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 600 złotych, którą J. B. odebrała w dniu 10 czerwca 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w G., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

19. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 9 czerwca 2009 roku

w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek

w nieustalonej dotychczas ilości oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie J. B., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

20. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 2 maja 2009 roku w G., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili J. B. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG przywracanie miesiączki”, z którego następnie skorzystała J. B. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o wagę jej ciała, wiek, tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 707 840 8 PL adresowanej na J. B. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwowaniu ciąży, wysłanej następnie J. B. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki w nieustalonej dotychczas ilości oraz czopki o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą J. B. odebrała w dniu 2 maja 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w G., przez co czynili sobie stałe źródło dochodu z popelnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

21. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie kwietnia i maja 2009 roku do dnia 1 maja 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek w nieustalonej dotychczas ilości oraz czopki o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie J. B., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

22. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 19 czerwca 2009 roku S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, nie mając świadomości, że A. S. (1) nie była wówczas w ciąży, usiłowali udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie o treści (...), z którego następnie skorzystała A. S. (1) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, informując ją jednocześnie o konieczności wysłania wiadomości tekstowej sms, która powinna zawierać dane w postaci imienia, nazwiska, adresu, tygodnia ciąży oraz wyrazu (...) oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 468 414 5 PL adresowanej na A. S. (1) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwowaniu ciąży, wysłanej następnie A. S. (1) na jej

adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się w woreczku strunowym 5 tabletek koloru białego i 1 lub 2 czopki o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą A. S. (1) odebrała w dniu 19 czerwca 2009 roku w Centrum Poczty Urząd Poczty (...), przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. a wobec E. W. (1) o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

23. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 18 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci 5 tabletek koloru białego i 1 lub 2 czopków o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. S. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

24. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 8 września 2009 roku w T., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili A. B. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że J. K. (1) w prasie zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG przywracanie miesięczki 100% gwarancji tel. (...)”, z którego następnie skorzystała A. B. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 782 1 PL adresowanej na A. B. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. B. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się w woreczku strunowym około 10 sztuk tabletek koloru białego i żółtego i jeden czopek koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą A. B. odebrała w dniu 8 września 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczty w T., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

25. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 7 września 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci około 10 sztuk białych i żółtych tabletek i jednego czopka koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. B., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

26. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie maja i czerwca 2009 roku w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili B. G. (1) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG przywracanie miesiączki 100% gwarancji”, z którego następnie skorzystała B. G. (1), kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środki wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o tydzień ciąży, ilość ciąż oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 468 164 3 PL adresowanej na B. G. (1) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie B. G. (1) na jej adres zamieszkania, w postaci białej koperty formatu A4, wewnątrz której znajdowało się zapakowane w woreczku strunowym 7 sztuk tabletek koloru białego oraz jeden czoppek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą B. G. (1) odebrała w dniu 1 czerwca 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового W., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

27. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie miesiąca maja i czerwca 2009 roku do dnia 1 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci 7 białych tabletek i jednego czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie B. G. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

28. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 28 maja 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili E. P. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała E. P. kontaktując się z nim

w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środki wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek

i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W.

(1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 974 6 PL adresowany na E. P. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra,

który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, przesłanej następnie E. P. na jej adres zamieszkania, w postaci białej koperty formatu A4, wewnątrz której

znajdowały się owinięte w papier jedna duża tabletką koloru białego i 8 małych tabletek koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą E.

P. odebrała w dniu 28 maja 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового

w B., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

29. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 27 maja 2009 roku

w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci jednej dużej tabletki koloru białego i 8 małych tabletek koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie E. P., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

30. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 12 października 2009 roku w W., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili I. P. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała I. P. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków,

a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 498 406 6 PL adresowanej na I. P. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie I. P. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki koloru białego w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą I. P. odebrała w dniu 12 października 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w W., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

31. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 11 października 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek koloru białego w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie

i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie I. P., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

32. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 7 października 2009 roku w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, udzielili Ł. G. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) J. K. (1) zamieścił ogłoszenie dotyczące przerwania ciąży, z którego następnie skorzystała Ł. G. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie

i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie nakłonił E. W. (1) do podrobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 10 900 316 5 PL adresowanej na Ł. G. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta wymieniona podrobiła podpis

o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, przesłanej następnie Ł. G. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się 6 – 8 tabletek koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą w imieniu Ł. G. odebrał jej mąż B. G. (2) w dniu 8 października 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w K., przez co uczynili sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. wobec J. K. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k.

w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a wobec E. W. (1) o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

33. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 7 października 2009 roku w B., woj. (...), działając wspólnie

i w porozumieniu, wprowadzili do obrotu produkt leczniczy w postaci 6 – 8 tabletek koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie Ł. G., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

a nadto J. K. (1) o to że:

34. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 4 marca 2010 roku

w W., woj. (...), udzielił D. B. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust.1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie dot. przerywania ciąży,

z którego następnie skorzystała D. B. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 475 227 9 PL adresowanej na M. L. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie M. L. na jej adres zamieszkania, która przesyłkę odebrała w dniu 4 marca 2010 roku z Urzędu Pocztowego w W. płacąc za nią kwotę 1.100 złotych, którą to kwotę D. B. uprzednio jej przekazała, a następnie nie mając świadomości co do zawartości tej przesyłki M. L. przekazała tę przesyłkę, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonych nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży D. B., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

35. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 10 marca 2010 roku

w W., woj. (...), udzielił D. B. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie dot. przerywania ciąży,

z którego następnie skorzystała D. B. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 475 231 9 PL adresowanej na D. B. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie D. B. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki w nieustalonej dotychczas ilości i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży,

za kwotę 400 złotych, którą D. B. odebrała w dniu 10 marca 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w W., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

36. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 20 listopada 2009 roku w S., woj. (...), udzielił M. S. (1) pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała M. S. (1) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała i wiek, o czas trwania ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 536 8 PL adresowanej na M. S. (1) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie M. S. (1) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się 4 tabletki koloru żółtego, 2 tabletki koloru białego i jeden czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą M. S. (1) odebrała w dniu 20 listopada 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego nr 1 w S., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

37. w bliżej nieustalonym dniu w pierwszej połowie grudnia 2010 roku w L., woj. (...), udzielił J. K. (2) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG Przywracanie miesiączki 100% gwarancji 515-587-929”,

z którego następnie skorzystała J. K. (2) kontaktując się z nim wielokrotnie w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy telefonicznej zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie oraz udzielił jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie przesłał J. K. (2) za pośrednictwem kuriera na jej adres zamieszkania przesyłkę zawierającą środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wewnątrz której znajdowało się zapakowane w woreczku strunowym 7 tabletek koloru białego, jedna a tabletkę koloru żółtego i jeden czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.000 złotych, przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

38. w bliżej nieustalonym dniu grudnia 2010 roku do dnia 20 grudnia 2010 roku

w L., woj. (...), udzielił E. R. pomocy w przerwaniu ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) – wydanie z dnia 17 grudnia 2010 roku nr (...) na stronie 85 zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG Przywracanie miesiączki 100% gwarancji 515-587-929”, z którego następnie skorzystała E. R. kontaktując się z nim w dniu 19 grudnia 2010 roku pod numer (...) w celu zakupu środków przerywających ciążę, i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia zestaw tabletek przerywających ciążę pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała i wiek, o czas trwania ciąży oraz udzielając informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w

celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 21 412 561 5 PL adresowany na E. R. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie E. R. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się 8 tabletek leku o nazwie (...) za kwotę 3.000 złotych, którą E. R. odebrała w dniu 21 grudnia 2010 roku, a następnie tabletki w ilości 6 sztuk zażyła nie doprowadzając jednak do przerwania ciąży, w następstwie czego dostała silnych bólów brzucha i po zgłoszeniu się w dniu 22 grudnia 2010 roku do Wojewódzkiego Szpitala (...) w L., na Oddziale Ginekologii i Położnictwa urodziła w 25 tygodniu ciąży córkę A. R. (1) o masie ciała 740 gram, która była zdolna do samodzielnego życia poza organizmem matki E. R., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

39. w bliżej niustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 28 sierpnia 2009 roku w J., woj. (...), udzielił A. S. (2) pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1 – 3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r.) w ten sposób, że w gazecie (...) wydanie (...) zamieścił ogłoszenie o treści Lekarz (...), z którego następnie skorzystała A. S. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy telefonicznej zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o niustalonym dotychczas nazwie i składzie, informując ją jednocześnie o cenie ich nabycia, a także o tym, że działanie i dawkowanie oraz nazwa tych środków będzie znajdować się w przesyłce, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 778 1 PL adresowanej na A. S. (2) w ten sposób, że

w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. S. (2) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się 7 tabletek koloru białego oraz

1 czopek koloru żółtawego- przezroczystego o niustalonych dotychczas nazwach

i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży za kwotę 1.100 złotych oraz ulotka informacyjna dotycząca działania, dawkowaniu i pochodzenia tych środków, którą A. S. (2) odebrała w dniu 28 sierpnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w O. koło O., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

40. w bliżej niustalonym dniu grudnia 2009 roku do dnia 14 grudnia 2009 roku

w L., woj. (...), nie mając świadomości, że K. B. (1) nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w przerwaniu ciąży

z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres”, z którego następnie skorzystała K. B. (1), kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o niustalonym dotychczas nazwie i składzie pytając ją jednocześnie o wagę jej ciała, wiek, tydzień ciąży, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 509 086 3 PL adresowanej na K. B. (1) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie K. B. (1) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki koloru żółtego i białego w niustalonym dotychczas ilości oraz czopek o niustalonym dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą K. B. (1) odebrała w dniu 14 grudnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w L., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

41. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 25 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), udzielił A. P. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres”, z którego następnie skorzystała A. P. kontaktując się z nim dwukrotnie w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 792 3 PL adresowanej na A. P. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. P. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, która A. P. odebrała w dniu 25 sierpnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w B., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

42. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 25 września 2009 roku w O., woj. (...), udzielił A. C. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała A. C. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wzrost i wiek oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 991 9 PL adresowanej na A. C. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. C. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki w nieustalonej dotychczas ilości oraz czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą A. C. odebrała w dniu 25 września 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w O., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

43. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 25 stycznia 2010 roku w K., woj. (...), udzielił A. S. (3) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała A. S. (3) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wzrost, wiek i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków,

a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 509 089 4 PL adresowanej na A. S. (3) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. S. (3) na adres P. R. Urzędu Poczтового w K., wewnątrz której znajdowało się 4 okrągłe tabletki koloru białego i żółtego

o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1100 złotych, którą A. S. (3) odebrała w dniu 25 stycznia 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w K., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

44. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 14 stycznia 2010 roku w P., woj. (...), udzielił B. P. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia

7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz.78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres” oraz o treści „GINEKOLOG przywracanie miesiączki”, z których następnie skorzystała B. P. w celu zakupu środków przerywających ciążę wysyłając pod podany w ogłoszeniu numer telefonu sms-a, w którym podała adres zamieszkania, wiek oraz tydzień ciąży, po czym skontaktował się z nią telefonicznie i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 27 242 389 30 PL adresowanej na B. P. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie B. P. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało około

10 sztuk średniej wielkości białych tabletek o nieustalonych dotychczas nazwach

i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 400 złotych, którą B. P. odebrała w dniu 14 stycznia 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w P., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

45. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 11 sierpnia 2009 roku w P. woj. (...), udzielił A. U. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz.78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała A. U. kontaktując się

z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie, a następnie

w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 795 4 PL adresowanej na A. U. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. U. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą A. U. odebrała w dniu 11 sierpnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w P., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

46. w bliżej nieustalonym dniu kwietnia 2010 roku do dnia 21 kwietnia 2010 roku w R., woj. (...), udzielił M. S. (2) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r.

o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)” z którego ogłoszenia skorzystała M. S. (2) kontaktując się z nim

w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków,

a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 721 7 PL adresowanej na M. S. (2) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie M. S. (3) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się 2 tabletki koloru białego o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą M. S. (2) odebrała w dniu 21 kwietnia 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w R., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

47. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2009 roku do dnia 29 lipca 2009 roku w M., woj. (...), udzielił J. J. (2) pomocy w dokonaniu przerywania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w prasie zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała J. J. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie

i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 707 713 8 PL adresowanej na J. J. (2) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie J. J. (2) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się około 10 – 20 sztuk białych okrągłych i trapezowatych tabletek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1100 złotych, którą J. J. (2) odebrała w dniu 29 lipca 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w M., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

48. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 13 stycznia 2010 roku w S., woj. (...), udzielił będącej w ciąży kobiecie o nieustalonych danych personalnych pomocy w dokonaniu przerywania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie oferujące przerywanie ciąży, z którego następnie skorzystał P. W. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował mu do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając go jednocześnie o wagę ciała, wiek oraz tydzień ciąży osoby, dla której środek te miały zostać nabyte oraz udzielając mu informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument

w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 613 383 6 PL adresowanej na P. W. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis

o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie P. W. na jego adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się małe tabletki w nieokreślonej dotychczas ilości i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą P. W. odebrał w dniu 13 stycznia 2010 roku

za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w S., a następnie przekazał będącej w ciąży kobiecie o nieustalonych danych personalnych, przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

49. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 25 września 2009 roku w S., woj. (...), udzielił będącej w ciąży kobiecie o nieustalonych danych personalnych pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia

1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie oferujące przerywanie ciąży, z którego następnie skorzystał P. W. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował mu do kupienia środka wywołującego poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając go jednocześnie o wagę ciała, wiek oraz tydzień ciąży osoby, dla której środki te miały zostać nabyte oraz udzielając mu informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument

w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 993 6 PL adresowanej na P. W. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis

o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie P. W. na jego adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się małe tabletki w nieustalonej dotychczas ilości i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1100 złotych, którą P. W. odebrał w dniu 25 września 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w S., a następnie przekazał będącej

w ciąży kobiecie o nieustalonych danych personalnych, przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

50. w bliżej nieustalonym dniu grudnia 2009 roku do dnia 16 grudnia 2009 roku

w S., woj. (...), nie mając świadomości, że A. S. (4) nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r.

o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w prasie zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała A. S. (4) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołującego poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie wypełnił dowód nadania przesyłki o numerze EE 18 509 088 5 PL adresowany na A. S. (4), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. S. (4) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się 4 tabletki

i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży za kwotę 1.100 złotych, którą A. S. (4) odebrała w dniu 16 grudnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w S., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

51. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 25 września 2009 roku w D., woj. (...), udzielił J. N. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała J. N. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołującego poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek

i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie wypełnił dowód nadania przesyłki o numerze EE 18 508 994 o PL adresowany na J. N., który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie J. N. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się białe tabletki w nieustalonych dotychczas ilości oraz o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą J. N. odebrała w dniu 25 września 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w D., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

52. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 20 listopada 2009 roku w R., woj. (...), udzielił D. D. pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art., 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz.78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści: „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała D. D. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek, tydzień ciąży oraz o ilość wcześniejszych ciąż oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków,

a następnie wypełnił dowód nadania przesyłki o numerze EE 19 810 535 4PL adresowany na D. D., który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie D. D. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się 5 sztuk tabletek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą D. D. odebrała w dniu 20 listopada 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w R., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu

z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

53. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 25 listopada 2009 roku w R., woj. (...), udzielił D. D. pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia

7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści: „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała D. D. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek, tydzień ciąży oraz o ilość wcześniejszych ciąż oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków,

a następnie wypełnił dowód nadania przesyłki o numerze EE 19 180 537 14 PL, adresowany na D. D., który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie D. D. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się około 3 sztuk małych tabletek koloru białego lub żółtego

o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 400 złotych, którą D. D. odebrała w dniu 25 listopada 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового

w R., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

54. w bliżej nieustalonym dniu lutego 2010 roku do dnia 10 lutego 2010 roku

w miejscowości S., woj. (...), udzielił J. M. (1) pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia

7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała J. M. (1) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała i tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków,

a następnie wypełnił dowód nadania przesyłki o numerze EE 20 612 945 1 PL, adresowany na J. M., który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie J. M. (1) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowała się jedna średnia tabletką koloru różowego oraz czopek koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą J. M. (1) odebrała w dniu 10 lutego 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego

w J., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 w zw. z art. 65 § 1 k.k.

55. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 4 sierpnia 2009 roku w C., woj. (...), udzielił E. B. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r.

o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pelen zakres”, z którego następnie skorzystała E. B. kontaktując się z nim za pomocą wiadomości tekstowej sms w celu zakupu środków przerywających ciążę, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 707 710 7 PL adresowanej na G. B. (2)

w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie G. B. (2), wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonych dotychczas ilości oraz

o nieustalonych nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą E. B. odebrała w dniu

4 sierpnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w C., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

56. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 26 listopada 2009 roku w S., woj. (...), udzielił K. W.-obecnie S. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego

i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że zamieścił w Internecie ogłoszenie o treści „GINEKOLOG – farmaceutyczne przywracanie miesiączki”, z którego następnie skorzystała K. W. - obecnie S. kontaktując się z nim dwukrotnie telefonicznie w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 534 5 PL adresowanej na K. W. w ten sposób, że

w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne, wysłanej następnie K. W. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się tabletki w nieustalonych dotychczas ilości oraz o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą K. W. odebrała w dniu

26 listopada 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w S., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

57. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie lutego i marca 2010 roku do dnia 1 marca 2010 roku w O., woj. (...), nie mając świadomości, że M. T. nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w prasie zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres”, dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała M. T. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołującego poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek, a następnie wypełnił dowód nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na M. T., który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środek farmakologiczny służący przerwaniu ciąży, wysłanej następnie M. T. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się 6 małych tabletek i 1 duża tabletką koloru białego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1100 złotych, którą M. T. odebrała w dniu 1 marca 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w O., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

58. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 22 marca 2010 roku w S., woj. (...), udzielił A. M. (2) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres” i numer telefonu, z którego następnie skorzystała A. M. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołującego poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wiek i miesiąc ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 618 344 2 PL adresowanej na A. M. (2) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środek farmakologiczny służący przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. M. (2) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się 8 owalnych, białych tabletek i czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1100 złotych, którą A. M. (2) odebrała w dniu 22 marca 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w S., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

59. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2011 roku do dnia 2 czerwca 2011 roku w R., woj. (...), nie mając świadomości, że M. P. (1) nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w przerwaniu ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres”, z którego następnie skorzystała M. P. (1), kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołującego poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała oraz tydzień ciąży, a następnie wypełnił dowód nadania przesyłki o numerze (00) (...) adresowanej na K. M., który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środek farmakologiczny służący przerwaniu ciąży, wysłanej następnie M. P. (1) na adres zamieszkania K. M., wewnątrz której znajdowały się 4 tabletki koloru żółtego

i białego o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 800 złotych, którą K. M. odebrała w dniu 2 czerwca 2011 roku w Urzędzie Pocztowym w R., po czym przekazała ją M. P. (1), przez co uczynił sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

60. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 4 sierpnia 2009 roku w C., woj. (...), nie mając świadomości, że P. B. nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r.

o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści (...), z którego następnie skorzystała P. B. kontaktując się z nim telefonicznie w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia wywołujące poronienie

o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wiek i wagę ciała oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na P. B. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwowaniu ciąży, wysłanej następnie P. B. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonych dotychczas ilości oraz o nieustalonych nazwach i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą P. B. odebrała w dniu 4 sierpnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego

w C., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

61. w bliżej nieustalonym dniu kwietnia 2010 roku do dnia 9 kwietnia 2010 roku w L., woj. (...), udzielił R. W. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres” i numer telefonu, z którego następnie skorzystała R. W. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wiek, wagę ciała, tydzień ciąży, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 475 120 8 PL adresowanej na R. W. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwowaniu ciąży, wysłanej następnie R. W. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się kilka białych tabletek i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 400 złotych, którą R. W. odebrała w dniu 9 kwietnia 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w L., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

62. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 5 września 2009 roku w L., woj. (...), udzielił J. T. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści (...), z którego następnie skorzystała J. T. kontaktując się z nim telefonicznie w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonych dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie

o jej wagę, wiek, tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 917 783 5 PL adresowanej na J. T. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie J. T. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się kilka żółtych tabletek o oraz czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą J. T. odebrała w dniu 5 września 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w L., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

***tj. o czyn z art. 152 § 2 i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

63. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 18 sierpnia 2009 roku w R., woj. (...), nie mając świadomości, że K. B. (2) nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG – przywracanie miesiączki 100%”, z którego następnie skorzystała K. B. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 775 5 PL adresowanej na K. B. (2) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie K. B. (2) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą K. B. (2) odebrała w dniu 18 sierpnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w R., w przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

***tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 i art. 270 § 1 k.k.
w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

64. w bliżej nieustalonym dniu lutego 2010 roku do dnia 3 lutego 2010 roku w Z., woj. (...), nie mając świadomości, że A. K. (1) nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG – przywracanie miesiączki 100%”, z którego następnie skorzystała A. K. (1) kontaktując się z nim telefonicznie w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 817 481 4 PL adresowanej na A. K. (1) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. K. (1) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą A. K. (1) odebrała w dniu 3 lutego 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego, przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

***tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 i art. 270 § 1 k.k.
w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

65. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 19 listopada 2009 roku w L., woj. (...) - (...), udzielił A. R. (2) pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia

7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres” i numer telefonu z którego następnie skorzystała A. R. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wiek, wagę ciała, tydzień ciąży, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 531 o PL adresowanej na aptekę (...) w I., w ten sposób, że

w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. R. (2) na adres apteki (...) w I., wewnątrz której znajdowało się kilka białych tabletek i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.000 złotych, A. R. (2), którą A. R. (2) odebrała w dniu 19 listopada 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w I., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

***tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

66. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 26 stycznia 2010 roku w U., woj. (...), udzielił D. P. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego

i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres” i numer telefonu, z którego następnie skorzystała D. P. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wiek, wagę ciała, tydzień ciąży, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 612 932 9 PL adresowanej na D. P.

w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie D. P. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się kilka białych tabletek i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 800 złotych, którą D. P. odebrała w dniu 26 stycznia 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w U., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

***tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

67. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 30 października 2009 roku w M., woj. (...), udzielił D. S. pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 1-3, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres” i numer telefonu, z którego następnie skorzystała D. S. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie

i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wiek, wagę ciała, tydzień ciąży, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 529 PL adresowanej na D. S. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie D. S. na jej adres

zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się kilka białych tabletek i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.000 złotych, którą D. S. odebrała w dniu 30 października 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w M., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

68. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 28 stycznia 2010 roku w R., woj. (...), udzielił A. K. (2) pomocy

w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres” i numer telefonu, z którego następnie skorzystała A. K. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wiek, wagę ciała, tydzień ciąży, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 613 380 5 PL adresowanej na A. K. (2), w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie A. K. (2) na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się kilka białych tabletek i czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.1100 złotych, którą A. K. (2) odebrała w dniu 28 stycznia 2010 roku za pośrednictwem Urzędu Poczтового w R., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

69. w bliżej nieustalonym dniu grudnia 2009 roku do dnia 18 grudnia 2009 roku w miejscowości D., woj. (...), nie mając świadomości, że B. W. nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG – przywracanie miesiączki 100%”, z którego następnie skorzystała B. W. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na B. W. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie B. W. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą B. W. odebrała w dniu 18 grudnia 2009 roku za pośrednictwem Urzędu pocztowego w D., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

70. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 18 listopada 2009 roku w K., woj. (...), nie mając świadomości, że I. W. nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r.

o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w prasie zamieścił ogłoszenie dotyczące przerywania ciąży, z którego następnie skorzystała I. W. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie, a następnie w celu użycia za

autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 538 5 PL adresowanej na I. W. w ten sposób, że

w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie I. W. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowały się środki w nieustalonej dotychczas ilości oraz

o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.100 złotych, którą I. W. odebrała w dniu 18 listopada 2009 roku za pośrednictwem Urzędu pocztowego w K., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

***tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 i art. 270 § 1 k.k.
w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

71. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 29 września 2009 roku w S., woj. (...), udzielił K. J.– obecnie P.- pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego

i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała K. J. kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o jej wagę ciała, wzrost i wiek oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki

o numerze EE 18 508 995 3 PL, adresowanej na K. J. – obecnie P. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, wysłanej następnie K. J. na jej adres zamieszkania, wewnątrz której znajdowało się kilka okrągłych tabletek koloru białego oraz czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, za kwotę 1.000 złotych, którą K. J. odebrała w dniu 29 września 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w S., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

***tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

72. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 25 września 2009 roku w D., woj. (...), nie mając świadomości, że M. P. (2) nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r.

o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że w gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełen zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała M. P. (2) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie

o jej wagę ciała, wzrost i wiek oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie przesyłka zawierająca środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży w postaci kilku okrągłych tabletek koloru białego o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie oraz jednego czopka

o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, została przesłana M. P. (2) za kwotę 1.100 złotych, która przesyłkę tą odebrała w dniu 25 września 2009 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w D., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu

z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

73. w bliżej nieustalonym dniu maja 2011 roku do dnia 30 maja 2011 roku w W., woj. (...), udzielił G. B. (3) pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 r., Nr 17, poz. 78 ze zm.) w ten sposób, że w Gazecie (...) zamieścił ogłoszenie o treści „GINEKOLOG pełny zakres tel. (...)”, z którego następnie skorzystała G. B. (3) kontaktując się z nim w celu zakupu środków przerywających ciążę i podczas przeprowadzonej rozmowy zaoferował jej do kupienia środka wywołujące poronienie o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, pytając ją jednocześnie o wagę jej ciała, wiek, tydzień ciąży oraz udzielając jej informacji odnośnie sposobu dawkowania tych środków, a następnie przesyłka zawierająca środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży w postaci kilku okrągłych tabletek koloru białego o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie oraz jednego czopka o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, została przesłana G. B. (3) za kwotę 800 złotych, która przesyłkę tą odebrała w dniu 30 maja 2011 roku za pośrednictwem Urzędu Pocztowego w W., przez co uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia tego przestępstwa

tj. o czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

74. w dniu 12 lipca 2011 roku w B., woj. (...)- (...), nie mając świadomości, że J. M. (2) nie była wówczas w ciąży, usiłował udzielić jej pomocy w dokonaniu przerwania ciąży z naruszeniem art. 4a ust. 1 pkt.1-3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z dnia 1 marca 1993 roku, Nr 17, poz. 78, ze zm.) w ten sposób, że wypełnił treścią dowód nadania przesyłki o numerze (00) (...) adresowanej na J. M. (2) oraz i w celu użycia za autentyczny podrobił ten dokument, w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki zawierającej środka farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, a następnie przesyłkę zawierającą środki farmakologiczne o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierające substancję powodującą przerwanie ciąży, usiłował przesłać J. M. (2), do czego jednak nie doszło z uwagi na to, iż został zatrzymany przez policję

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

75. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 3 marca 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie D. B. za pośrednictwem M. L., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

76. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 9 marca 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek w nieustalonej dotychczas ilości i czoppek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie D. B. nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

77. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 22 października 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 584 o PL adresowanej na A. S. (5) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

78. w bliżej nieustalonym dniu listopada do dnia 19 listopada 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 4 tabletek koloru żółtego, 2 tabletek koloru białego i jednego czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję wywołującą poronienie, poprzez ich udzielenie M. S. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

79. w bliżej nieustalonym dniu w pierwszej połowie grudnia 2010 roku w B., woj. (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 7 tabletek koloru białego, 1 tabletki koloru żółtego oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie J. K. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

80. w bliżej nieustalonym dniu grudnia 2010 roku do dnia 20 grudnia 2010 roku w B., woj. (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 8 tabletek leku o nazwie (...) poprzez ich udzielenie E. R., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

81. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 27 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 7 tabletek koloru białego oraz 1 czopka koloru żółtego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. S. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

82. w bliżej nieustalonym dniu grudnia 2009 roku do dnia 13 grudnia 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek koloru żółtego w nieustalonej dotychczas ilości oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży poprzez ich udzielenie K. B. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

83. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 24 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...)– (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. P., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

84. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 24 września 2009 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek w nieustalonej dotychczas ilości oraz czopek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. C., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

85. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 24 stycznia 2010 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 4 okrągłych tabletek koloru białego i żółtego o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. S. (3), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

86. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 13 stycznia 2010 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci około 10 sztuk białych tabletek średniej wielkości o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie B. P., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

87. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2010 roku do dnia 10 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. U., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

88. w bliżej nieustalonym dniu kwietnia 2010 roku do dnia 20 kwietnia 2010 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 2 tabletek koloru białego o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie M. S. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

89. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2009 roku do dnia 28 lipca 2009 roku w B., woj. (...)– (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci co najmniej 10 sztuk tabletek o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie J. J. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

90. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 12 stycznia 2010 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek w nieokreślonej dotychczas ilości oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie będącej w ciąży kobiecie o nieustalonych danych personalnych za pośrednictwem P. W., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

91. w bliżej niustalonym dniu września 2009 roku do dnia 24 września 2009 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci tabletek w nieokreślonej dotychczas ilości oraz czopka o niustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie będącej w ciąży kobiecie
o niustalonych danych personalnych za pośrednictwem P. W., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

92. w bliżej niustalonym dniu grudnia 2009 roku do dnia 15 grudnia 2009 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 4 tabletki czopka o niustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. S. (4), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

93. w bliżej niustalonym dniu września 2009 roku do dnia 24 września 2009 roku w B., woj. (...)– (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci białych tabletek w niustalonej dotychczas ilości oraz o niustalonych nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie J. N., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

94. w bliżej niustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 19 listopada 2009 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci co najmniej 5 sztuk tabletek o niustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie D. D., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

95. w bliżej niustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 24 listopada 2009 roku w B., woj. (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci co najmniej 3 sztuk małych tabletek koloru białego lub żółtego o niustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie D. D., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

96. w bliżej niustalonym dniu lutego 2010 roku do dnia 9 lutego 2010 roku w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci jednej tabletki średniej wielkości koloru różowego oraz jednego czopka koloru białego o niustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie J. M. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

97. w bliżej niustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 3 sierpnia 2009 roku

w B., woj. (...)– (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie E. B., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

98. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 16 września 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 638 113 9 PL adresowanej na K. Z. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

99. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie marca i kwietnia 2010 roku do dnia 1 kwietnia 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 816 953 6 PL adresowanej na A. G. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

100. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 25 listopada 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie i składzie zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie K. W., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

101. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie lutego i marca 2010 roku do dnia 1 marca 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 6 małych tabletek i 1 dużej białej tabletki

o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie M. T., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

102. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 29 września 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 509 000 7 PL adresowanej na M. S. (4) w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

103. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 21 marca 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 8 owalnych, białych tabletek i czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. M. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

104. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2011 roku do dnia 1 czerwca 2011 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci 4 tabletek koloru żółtego o nieustalonej dotychczas nazwie

i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie M. P. (1) za pośrednictwem K. M., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

105. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 19 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 776 4 PL adresowanej na D. C. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

106. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 3 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie P. B., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

107. w bliżej nieustalonym dniu kwietnia 2010 roku do dnia 8 kwietnia 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku białych tabletek i czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie R. W., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

108. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 2 września 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 784 9 PL adresowanej na M. G., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

109. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 4 września 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku żółtych tabletek o oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie J. T., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

110. w bliżej nieustalonym dniu kwietnia 2010 roku do dnia 20 kwietnia 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 933 929 4 PL adresowanej na L. G., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

111. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2009 roku do dnia 26 lipca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 707 704 o PL adresowanej na A. K. (3), w ten sposób, że

w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

112. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku o dnia 20 stycznia 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 613 384 o PL adresowanej na M. P. (3), w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

113. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 28 września 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 998 4 PL adresowanej na L. J., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

114. w bliżej nieustalonym dniu lutego 2010 roku do dnia 4 lutego 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 930 514 5 PL adresowanej na S. K., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

115. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 17 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie K. B. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

116. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 16 listopada 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 540 8 PL adresowanej na J. M. (3), w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

117. w bliżej nieustalonym dniu miesiąca października 2009 roku do dnia 28 października 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na Z. S., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

118. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 1 kwietnia 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 816 958 4 PL adresowanej na M. B. (1), w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

119. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 28 października 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na E. O., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

120. w bliżej nieustalonym dniu lutego 2010 roku do dnia 3 lutego 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie A. K. (1), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

121. w bliżej nieustalonym dniu lutego 2010 roku do dnia 16 lutego 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 15 993 201 3 PL adresowanej na M. S. (5), w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

122. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 18 listopada 2009 roku w B., woj. (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku białych tabletek i czopka, o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. R. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

123. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 26 stycznia 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku białych tabletek i czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie D. P., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

124. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 30 października 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku białych tabletek oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie D. S., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

125. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 27 stycznia 2010 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku białych tabletek o czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie A. K. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

126. w bliżej nieustalonym dniu grudnia 2009 roku do dnia 18 grudnia 2009 roku, w B. woj. (...) wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie B. W., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

127. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 17 listopada 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w nieustalonej dotychczas ilości oraz o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierający substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez jego udzielenie I. W., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

128. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2009 roku do dnia 28 lipca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 707 714 1 PL adresowanej na I. S. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

129. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 17 marca 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 744 735 4 PL adresowanej na M. B. (2), w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

130. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 10 marca 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 475 229 6 PL adresowanej na A. J. w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

131. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 26 stycznia 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 612 931 5 PL adresowanej na M. K., obecnie M., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

132. w bliżej nieustalonym dniu sierpnia 2009 roku do dnia 11 sierpnia 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 917 794 5 PL adresowanej na R. B., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

133. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 18 stycznia 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na A. M. (3), obecnie Orkisz, w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

134. w bliżej nieustalonym dniu marca 2010 roku do dnia 18 marca 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 475 232 2 PL adresowanej na J. W., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

135. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 20 października 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 579 6 PL adresowanej na B. K., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

136. w bliżej nieustalonym dniu grudnia 2009 roku do dnia 3 grudnia 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) 4 PL adresowanej na K. Ż., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

137. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 29 września 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku okrągłych tabletek koloru białego oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie K. J., nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

138. w bliżej nieustalonym dniu września 2009 roku do dnia 25 września 2009 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci kilku okrągłych tabletek koloru białego oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie M. P. (2), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

139. w bliżej nieustalonym dniu maja 2011 roku do dnia 29 maja 2011 roku w B., woj. (...), wprowadził do obrotu produkt leczniczy w postaci nieokreślonej ilości tabletek koloru białego oraz czopka o nieustalonych dotychczas nazwach i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, poprzez ich udzielenie G. B. (3), nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

140. w bliżej nieustalonym dniu stycznia 2010 roku do dnia 11 stycznia 2010 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 20 613 382 2 PL adresowanej na R. S., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

141. w bliżej nieustalonym dniu listopada 2009 roku do dnia 12 listopada 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 19 810 545 6 PL adresowanej na K. K. (1), w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

142. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2011 roku do dnia 29 czerwca 2011 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze 5 171 874 74 adresowanej na D. R., w ten sposób, że w rubryce podpis klienta podrobił podpis o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

143. w dniu 12 lipca 2011 roku w B., woj. (...), posiadał w celu wprowadzenia do obrotu produkt leczniczy w postaci: 14 sztuk tabletek koloru białego w kształcie sześciokąta o nazwie (...), 6 sztuki tabletek koloru żółtego kształtu okrągłego o nazwie „ (...)5” oraz 2 czopki koloru żółtego o nieustalonej dotychczas nazwie i składzie, zawierających substancję powodującą przerwanie ciąży, nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu

tj. o czyn z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 roku, Nr 45 poz. 271)

144. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 25 października 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny, dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 498 405 2 PL adresowanej na A. S. (5), poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

145. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 1 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny, dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 468 163 0 PL adresowanej na M. S. (6), poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści Tyra”, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

146. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 28 maja 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny, dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze (...) adresowanej na J. D., poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

147. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2009 roku do dnia 2 lipca 2009 roku

w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 638 115 6 PL adresowanej na R. K., poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

148. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 4 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny, dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 213 225 5 PL adresowanej na J. M. (4), poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

149. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 19 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 638 118 7 PL adresowanej na M. F., poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

150. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 8 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 025 279 5 PL adresowanej na M. S. (7), poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

151. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 5 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny, dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 213 224 7 PL adresowanej na K. K. (2), poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści Tyra, który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

152. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 2 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny, dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 973 2 PL adresowanej na B. M., poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

153. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie września i października 2009 roku do dnia 1 października 2009 roku w B., woj. (...), nakłonił E. W. (1) do podrobienia, w celu użycia za autentyczny, dokumentu w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 996 7 PL adresowanej na H. G., poprzez podrobienie w rubryce „podpis klienta” podpisu o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.

a nadto E. W. (1) o to że:

154. w bliżej nieustalonym dniu października 2009 roku do dnia 25 października 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki pocztowej

o numerze EE 17 498 405 2 PL adresowanej na A. S. (5), w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

155. w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 1 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 468 163 o PL adresowanej na M. S. (6), w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

156 w bliżej nieustalonym dniu maja 2009 roku do dnia 28 maja 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE (...) adresowanej na J. D., w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

157. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2009 roku do dnia 2 lipca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 638 115 6 PL adresowanej na R. K., w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

158. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 4 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 213 225 5 PL adresowanej na J. M. (4), w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

159. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 19 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 638 118 7 PL adresowanej na M. F., w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

160. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 8 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 14 025 279 5 PL adresowanej na M. S. (7), w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

161. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 5 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 17 213 224 7 PL adresowanej na K. K. (2), w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

162. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2009 roku do dnia 2 czerwca 2009 roku w B., woj. (...), w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 973 2 PL adresowanej na B. M., w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

163. w bliżej nieustalonym dniu na przełomie września i października 2009 roku do dnia 1 października 2009 roku w B., woj. (...),
w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci dowodu nadania przesyłki o numerze EE 18 508 996 7 PL adresowanej na H. G.,
w ten sposób, że w rubryce „podpis klienta” podrobiła podpis o treści (...), który to dokument stanowił potwierdzenie wysłania przesyłki

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014 r., sygn. akt II K 49/12:

I. J. K. (1) i E. W. (1) uznał winnym tego, że działając wspólnie z nieustalonymi osobami w podobny sposób w krótkich odstępach czasu zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok do któregośkolwiek z tych przestępstw;

A. J. K. (1)

a) 1. czynów opisanych w pkt. 1,4,6,8,10,12,14,16,17,19,21, 23,25, 27, 29, 31,33 – stanowiących przestępstwo z art.124 ustawy farmaceutycznej w zw. z art.91§1 k.k. – i na podstawie tych przepisów skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. czynów opisanych w pkt. 75,76,78,79,80,81,82,83,84,85,86,87,88,89, 90,91,92,93,94,95,96,97,100,101,103,104,106,107,109,115,120,122,123,124,125,126,127,137,138,193,143 – stanowiących przestępstwo z art.124 ustawy farmaceutycznej w zw. z art.91§1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. czynów opisanych w pkt. 2,3,5,7,9,11,13,15,18,20,22,24,26,28,30,32 – stanowiących przestępstwa z art.18§2 kk w zw. z art.152§2 k.k.
w zw. z art.65§1 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. i na podstawie art.14§1 k.k. w zw. z art.152§2 k.k., art.91§1 k.k., art.33§2 k.k., art.65§1 k.k.
i art.45§1 k.k.

- skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

- karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek przy przyjęciu wysokości jednej stawki za równoważny grzywnie w kwocie 20zł (dwadzieścia złotych);

- orzekł przepadek korzyści majątkowej w kwocie 7.950 zł (siedem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych) ;

4. czynów opisanych w pkt. 34,35,36,39,40,41,42,43, 44,45,46,47, 48, 49,55,56,58,60,61,62,63,64,65,66,67,68,69,70,71 – stanowiących przestępstwa z art.152§2 kk i art.13§1 kk w zw. z art.152§2 kk w zw.

z art.91§1 k.k., art.65§1 k.k.- i na podstawie tych przepisów, a nadto art.33§2 k.k. skazał oskarżonego na karę;

- 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

- 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki grzywny za równoważny kwocie 20 zł;

- na zasadzie art.45§1 k.k. orzekł przepadek korzyści majątkowej w kwocie 29.200 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy dwieście złotych);

5. czynów opisanych w pkt. 37,50,51,52,53,54,57,59,72,73- stanowiących przestępstwa z art.152§2 k.k. i art. 13§2 k.k. w zw.

z art.152§2 k.k., w zw. z art.65§1 k.k., art.91§1 k.k. – i na podstawie tych przepisów, a nadto art.33§2 k.k. i art.45§1 k.k. orzekł:

- karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- grzywnę w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za równoważny grzywnie w kwocie 20 zł (dwadzieścia);

- orzekł przepadek korzyści majątkowej w kwocie 9.600 zł (dziewięć tysięcy sześćset złotych);

6. czynu opisanego w pkt.38 stanowiącego przestępstwo z art.152§3 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. i art.33§2 k.k. i art.45§1 k.k. na podstawie tych przepisów skazał go na karę:

- 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

- grzywnę w kwocie 20 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki za równoważny grzywnie w kwocie 20 zł;

- orzeka przepadek korzyści majątkowej w kwocie 3.000 zł (trzy tysiące złotych);

7.czynu opisanego w pkt.74 stanowiącego przestępstwo z art.13§1 k.k. w zw. z art.152§2 k.k. i na podstawie art.14§1 k.k. w zw. z art.152§2 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

8. czynów opisanych w pkt. 77,98,99,102,105,108,110,111, 112, 113,114,116,117,118,119,121,128,129,130,131,132,133,134,135,136, 140,141,142 – stanowiących przestępstwa z art.270§1 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

9. czynów opisanych w pkt.144,145,146,147,148,149,150,151,152,153 – stanowiących przestępstwa z art.18§2 k.k. w zw. z art.270§1 k.k.

w zw. z art.91§1 k.k. i na podstawie skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. na podstawie art.86§1 k.k. i art.91§2 k.k. wyżej orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył:

- 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

- 300 (trzysta stawek dziennych grzywny) przyjmując wysokość jednej stawki za równoważny grzywnie w kwocie 20 zł;

c. na zasadzie art.69§1 k.k. w zw. z art.70§1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności J. K. (1) warunkowo zawiesił wyznaczając okres próby na lat 5 (pięć);

d. na zasadzie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar J. K. (1) zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 12 lipca 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2012 roku (łącznie 294 dni)

z tym, że okres 150 dni zalicza na poczet orzeczonej kary grzywny przyjmując 1 dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

B. E. W. (2):

- a).1 czynów opisanych w pkt. 1,4,6,8,10,12,14,16,
17,19,21,23,25,27,29,31,33 – stanowiących przestępstwa z art.124 ustawy farmaceutycznej w zw. z art.91§1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. czynów opisanych w pkt. 2,3,5,7,9,11,13,15,18,20,22,24,26,28,30,32 -stanowiących przestępstwo z art.152§2 k.k., art.65§1 k.k., art.91§1 k.k. i na podstawie tych przepisów w zw. z art.33§2 k.k. i art.45§1 k.k. orzekł karę:
- 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
 - 100 (sto) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważny grzywnie w kwocie 20 zł;
 - orzekł przepadek korzyści majątkowej w kwocie 7.950 zł (siedem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych);
4. czynów opisanych w pkt. 154,155,156,157,158,159,160,161,162,163 – stanowiących przestępstwa z art.270§1 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. i na podstawie tych przepisów skazał ją na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- b. na podstawie art.86§1 k.k. wyżej orzeczone kary pozbawienia wolności połączył i E. W. (1) wymierzył karę łączną 1(jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- c. na podstawie art.69§1 k.k. w zw. z art.70§1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności E. W. (1) warunkowo zawiesił wyznaczając okres próby na lat 3(trzy);
- d. na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 listopada 2011 roku do dnia 4 stycznia 2012 roku z tym, że okres 10 dni zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

C. Zasądził od oskarżonych:

- J. K. (1) 1.600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych) opłaty,
- E. W. (1) 700 zł (siedemset złotych) opłaty – oraz obciążył ich solidarnie częściowymi kosztami sądowymi w wysokości 50% ustalonych wydatków.

Powyższy wyrok apelacjami zaskarżyli Prokurator Okręgowy w T. i obrońcy oskarżonych.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonych J. K. (1) i E. W. (1) w całości, zarzucając:

I. Obrazę art. 270 § 1 k.k. polegającą na bezzasadnym wyeliminowaniu tego artykułu z kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych: J. K. (1) /pkt A. a 3, A. a 4, A. a 6, i A. a 7 wyroku/ i E. W. (1) /pkt. B. a 3 wyroku/ w sytuacji, gdy nie ulega wątpliwości, iż oskarżeni dokonali powyższego przestępstwa w formie podrobienia dokumentu względnie posłużenia się nim, a przestępstwo to wbrew opinii sądu nie jest czynem współukaranym w stosunku do czynu opisanego w art. 152 § 2 k.k., względnie 152 § 3 k.k.,

II. mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania karnego w postaci art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. a także w postaci art. 424 § 2 k.p.k. poprzez:

- zaniechanie podania w uzasadnieniu wyroku, z jakiego powodu Sąd uznał popełnione przez oskarżonych czyny, opisane w punktach 2, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 35, 36, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 55, 56, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71 aktu oskarżenia, wyczerpujące znamiona przestępstwa z art., 270 § 1 k.k. za współukarane w stosunku do przestępstw opisanych w art. 152 § 2 k.k., i art. 152 § 3 k.k.,

- zaniechanie przytoczenia w uzasadnieniu wyroku okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary oskarżonym, w szczególności pominięcie dyrektyw wymiaru kary opisanych w art. 53 § 1 i 2 k.k., dotyczących motywacji i sposobu zachowania sprawców oraz rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw popełnionych przez nich przestępstw i podanie w ich miejsce okoliczności i motywów nie znanych ustawie w postaci m.in. rozważań na temat skuteczności reklam i środków wczesnoporonnych, braku edukacji seksualnej społeczeństwa, z równoczesnym negowaniem społecznego poczucia sprawiedliwości określanego jako kategorię irracjonalną i ogólnikową.

III. mającą wpływ na treść wyroku obrazę art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. poprzez zaniechanie podania w wyroku rozstrzygnięcia sądu w zakresie czynu opisanego w punkcie 139 aktu oskarżenia /pkt. A. a 2 wyroku w zakresie dotyczącym J. K. (1)/ z równoczesnym podaniem rozstrzygnięcia odnośnie czynu opisanego w punkcie 193, którego nie ma w akcie oskarżenia.

IV. mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania karnego w postaci art. 413 § 2 k.p.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. polegającą na zaniechaniu podania właściwego opisu czynów i ich kwalifikacji prawnej, przypisanych oskarżonym w punktach wyroku: A. a 1, A. a 2, A. a 3, A. a 4, A. a 5, A. a 6, A. a 7, A. a 8, A. a 9/ dotyczących J. K. (1)/ i B. a 1, B. a 3, B. a 4, /dotyczących E. W. (1)/ w szczególności podanie art. 91 § 1 k.k. w kwalifikacji prawnej czynów przypisanym oskarżonym, podczas gdy artykuł ten winien być podany tylko i wyłącznie przy podstawie wymiaru kary,

V. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. a nadto w postaci art. 19 § 1 k.k. polegającą na podaniu błędnej kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonemu J. K. (3) w punkcie A. a 3 wyroku, poprzez przyjęcie, że czyny te stanowią przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 152 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 k.k., podczas gdy z poczynionych przez Sąd ustaleń jednoznacznie wynika, że czyny te wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 152 § 2 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., a nadto poprzez podanie jako podstawy wymiaru kary artykułu 14 § 1 k.k., zamiast prawidłowego art. 19 § 1 k.k.,

VI. obrazę przepisów prawa materialnego polegającą na zaniechaniu podania art. 14 § 1 k.k. jako podstawy wymiaru kary, z równoczesnym błędnym podaniem art. 13 § 1 i art. 13 § 2 k.k. – jako podstawy wymiaru kary – pkt . A. a 4, A. a 5, wyroku dotyczącego J. K. (1),

VII. mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania karnego w postaci wymiaru kary przy skazaniu za czyny przypisane oskarżonemu J. K. (1) w pkt. A. a 9 wyroku,

VIII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na przyjęciu, że oskarżeni wszystkich zarzucanych im czynów dokonali wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, podczas gdy z zebranego materiału jednoznacznie wynika, że oskarżeni w zakresie zarzucanych im przestępstw opisanych w art. 270 § 1 k.k. działali samodzielnie bez udziału osób trzecich, przez co wyrok w punktach A. a 8, A. a 9, B. a 4 jest niezgodny z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego,

IX. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 13 § 2 k.k. poprzez bezzasadne przyjęcie w punktach A. a 3 i B. a 3 wyroku, że czyny opisane w punktach 3 i 22 aktu oskarżenia zakwalifikowane jako przestępstwa z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 152 § 2 k.k., art. 65 § 1 k.k., podczas gdy z jednoznacznych ustaleń Sądu, podanych w uzasadnieniu wyroku wynika, że czyny te zostały popełnione w formie usiłowania nieudolnego,

X. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec J. K. (1) kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 – ciu i kary łącznej grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 20 złotych każda, w następstwie niedostatecznego uwzględnienia wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonemu, wynikającego z rodzaju i rozmiaru naruszonego dobra, sposobu i okoliczności popełnienia czynów, wielokrotności i systematyczności działania, motywu i pobudek działania sprawcy, działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie ujawnienia istotnych okoliczności sprawy – w szczególności współsprawców, faktu, iż nie przeprosił on pokrzywdzonych oraz nie wyraził żalu i skruchy za swoje postępowanie, a nadto z powodu niedostatecznego uwzględnienia celu zapobiegawczego i wychowawczego kary oraz potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa,

XI. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec E. W. (1) kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 – ch oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda, w następstwie niedostatecznego uwzględnienia wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonej, wynikającego z rodzaju i rozmiaru naruszonego dobra, sposobu i okoliczności popełnienia czynów, wielokrotności i systematyczności działania, motywu i pobudek działania sprawcy, działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a nadto z powodu niedostatecznego uwzględnienia celu zapobiegawczego i wychowawczego kary oraz potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wskazując na te zarzuty wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji – celem ponownego rozpoznania.

Obrońca E. W. (1) zaskarżył powyższy wyrok

w części B dotyczącej tej oskarżonej, a odnoszącej się do czynów 2, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32 na jej korzyść, zarzucając:

I. na mocy art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 65 § 1 k.k. poprzez uwzględnienie tego przepisu w kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonej E. W. (1) i stwierdzenie, że czyn oskarżonej może być zakwalifikowany w związku z art. 65 § 1 k.k. jako stałe źródło dochodu;

Ponadto, z dalece posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek, gdyby Sąd Apelacyjny nie podzielił powyższego zarzutu, dodatkowo:

2. na mocy art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na:

- nieprawidłowym ustaleniu, iż oskarżona uczyniła z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy wyklucza możliwość ustalenia wielkości uzyskanych przez E. W. (1) korzyści;

- zaniechanie ustosunkowania się w uzasadnieniu wyroku do wyjaśnień oskarżonych oraz dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu oraz źródeł dochodu oraz czasokresu działania, w kontekście przypisania oskarżonej czynu polegającego na uczynieniu z przestępstwa stałego źródła dochodu;

- naruszeniu art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez nie wskazanie przez Sąd

I instancji w uzasadnieniu wyroku podstaw wymierzenia oskarżonej E. W. (1) środka karnego przepadku korzyści majątkowej w kwocie 7 950 zł.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku

w zaskarżonej części poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 65 § 1 k.k.

Obrońca oskarżonego J. K. (1) zaskarżył powyższy wyrok

w całości na korzyść oskarżonego.

Powołując się na przepisy art. 436, 437, 438 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 k.p.k. zarzucił:

I. co do przestępstw zakwalifikowanych jako występki z art. 152 § 2 k.k. – zawartych w punkcie 1A pkt 3, pkt 4, pkt 5 i art. 152 § 3 k.k. pkt 6

1. obrazę prawa materialnego w szczególności art. 1 § 1 k.k. w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej statuującej zasadę, że Rzeczpospolita Polska jest demokratyczną republiką prawa, z której wynika obowiązek zachowania zasady poprawnej legislacji, czyli takiego formułowania norm prawnych, aby ich treść, szczególnie gdy wprowadza konkretny nakaz zachowania się lub zakaz czynienia czegoś pod groźbą kary określała znamiona przestępstwa w sposób jasny dla każdego wobec kogo jest skierowana, a nie jest dozwolone takie formułowanie zachowań zabronionych pod groźbą kary, których opis zawarty jest w innym, nieokreślonym przez przepisy prawa karnego akcie prawa i pomimo tego uznanie, że J. K. (1) dopuścił się zarzucanych mu czynów zabronionych,

2. obrazę prawa materialnego w szczególności art. 45 § 1 k.k. wyrażającą się zastosowaniem tego przepisu do orzeczenia przypadku korzyści majątkowej jaką miał uzyskać J. K. (1), mimo nie wykazania, że pobrał z banku, albo w gotówce jakąkolwiek kwotę wpłaconą przez odbiorców przesyłek,

3. obrazę prawa materialnego, w szczególności art. 65 § 1 k.k. przez jego zastosowanie do orzekania w sprawie, gdy tymczasem dowody zebrane przez oskarżyciela wskazują, że osoba sfotografowana podczas podejmowania pieniędzy z rachunku bankowego, na który były one wpłacane, to nie jest oskarżony J. K. (1), przy jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów wskazujących na to, że oskarżony uczynił sobie – w rozumieniu zastosowanego przepisu – „stałe źródło dochodu”.

Podnosząc powyższe wniosł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że sąd odwoławczy uniewinnia J. K. (1) od zarzutów popełnienia przestępstw kwalifikowanych jako występki z art. 152 § 1 k.k. i art. 152 § 3 k.k.,

ewentualnie –

o ile Sąd odwoławczy uzna, że sposób regulacji zawarty w art. 152 k.k. odpowiada wymogom prawa wniosł o:

2. zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w zakresie przypisanych oskarżonemu czynów z art. 152 k.k. wyeliminowanie z podstaw skazania przepisu art. 45 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

albo: uznając potrzebę ponownego zbadania dowodów:

3. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok podlega uchyleniu i to niezależnie od granic zaskarżenia oraz podniesionych zarzutów, jak również wpływu poszczególnych uchybień na treść rozstrzygnięcia, zaś orzeczenie następcze przybiera formę nakazu ponowienia postępowania rozpoznawczego. Konstatacja ta jest bowiem pochodną stwierdzenia w trakcie kontroli instancyjnej istotnych wadliwości w sposobie procedowania Sądu I instancji, które należało zakwalifikować jako bezwzględną przyczynę odwoławczą wymienioną w art. 439 § 1 pkt 11 kpk.

Rzecz mianowicie w tym, iż ustawa karna procesowa przewiduje jako zasadę obowiązkowy udział oskarżonego w rozprawie głównej,

a odstępowanie od wymogu obecności oskarżonego w tej fazie postępowania traktuje jako wyjątek wymagający spełnienia określonych warunków, co wynika wprost z treści art. 374 § 1 kpk. Takie wyjątkowe unormowanie przewidziane jest m. in. w art. 376 § 2 kpk, który to przepis umożliwia kontynuowanie procesu i wyrokowanie,

jeżeli oskarżony, po złożeniu wyjaśnień, bez usprawiedliwienia nie stawiał się na rozprawę odroczoną albo przerwana, pomimo prawidłowego zawiadomienia go o jej terminie. Od razu też uczynić wypada zastrzeżenie, że we wskazanym przypadku sąd orzekający może prowadzić rozprawę w dalszym ciągu bez udziału oskarżonego tylko wówczas, gdy uzna jego obecność za zbędną.

Podkreślić warto, że w orzecznictwie akcentowane jest zapatrywanie co do tego, że: „Niespełnienie którejkolwiek z wyżej wskazanych przesłanek uniemożliwia jednak prowadzenie w dalszym ciągu rozprawy pod nieobecność oskarżonego. W związku z powyższym sąd musi więc dysponować bezspornym ustaleniem, że oskarżony został właściwie, a więc zgodnie

z przepisami zawartymi w rozdziale 15 Kodeksu postępowania karnego, poinformowany o terminie rozprawy.” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 sierpnia 2012 r., III KK 243/12, Prok. i Pr. – wkł. 2012/11/6, czy uprzednio w wyroku z dnia 2 marca 2005 r., IV KK 344/04, Prok. i Pr. – wkł. 2006/1/11).

Zatem prowadzenie rozprawy w dalszym ciągu pomimo nieobecności oskarżonego w sytuacji, gdy brak jest pewności odnośnie do poinformowania go o terminie rozprawy przerwanej albo odroczonej stanowi uchybienie mające charakter bezwzględnej przyczyny odwoławczej w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 11 kpk. Godzi się przy tym odnotować i to, że: „Przepis ten nie różnicuje między nieobecnością oskarżonego na całej rozprawie a nieobecnością na jej części, przeto uchybienie to występuje także wtedy, gdy sprawę rozpoznano podczas nieobecności oskarżonego na części rozprawy.” (zob. chociażby wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 grudnia 2010 r., II AKa 223/10, KZS 2011/4/44, Prok. i Pr. – wkł. 2011/10/38).

Uwarunkowania rozpoznawanej sprawy są tego rodzaju, że Sąd Okręgowy kilkakrotnie prowadził rozprawę w dalszym ciągu bez udziału obojga oskarżonych, co znajdowało (choć nie w każdym przypadku) swój wyraz w postanowieniach wydawanych w oparciu o przepis art. 377 § 3 kpk.

Z tego też względu w pierwszym rzędzie nieodzowne staje się wyartykułowanie, że jakkolwiek wskazana powyżej podstawa prawna rozstrzygnięć jest błędna, tym niemniej kwestia ta pozostaje bez wpływu dla zasadniczego nurtu rozważań w ramach kontroli odwoławczej. Ujmując skrótowo zagadnienie (choć w zakresie dostatecznym dla potrzeb kompletności i przejrzystości wywodu zaprezentowanego przez Sąd Apelacyjny) stwierdzić trzeba, że odmienności pomiędzy obiema regulacjami wyjątkowymi, zawartymi w art. 376 § 2 kpk i art. 377 § 3 kpk, dotyczą dwóch aspektów. Po pierwsze, skuteczne odwołanie się do art. 376 § 2 kpk zyskuje rację bytu dopiero po złożeniu wyjaśnień przez oskarżonego, którego to warunku nie formułuje art. 377 § 3 kpk. Po wtóre, art. 377 § 3 kpk statuuje (przynajmniej w warstwie językowej) wymóg osobistego zawiadomienia oskarżonego o terminie rozprawy, natomiast na gruncie art. 376 § 2 kpk dopuszczalna jest każda forma zawiadomienia.

Lektura akt niniejszej sprawy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że każde z oskarżonych złożyło wyjaśnienia w toku przewodu sądowego, z czego można (i należy) zasadnie wnioskować, iż zaistniały w niej układ procesowy determinował zastosowanie regulacji pomieszczonej w art. 376 § 2 kpk, wykluczając tym samym skorzystanie z dyspozycji art. 377 § 3 kpk. Dzieje się tak dlatego, że rozstrzygające znaczenie zyskuje nie tyle poprawność powołanej przez Sąd I instancji podstawy prawnej decyzji procesowej

w przedmiocie prowadzenia rozprawy w dalszym ciągu pomimo nieobecności oskarżonych, ile obiektywne zaktualizowanie się warunków o jakich mowa

w każdym z omawianych przepisów ustawy karnej procesowej. Dygresyjnie – bo nie ma to istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia – zauważyć wypada, że opowiedzenie się za unormowaniem przewidzianym w art. 376 § 2 kpk zyskuje tę doniosłość, iż stwarza sposobność pozostawienia na uboczu zagadnienia zawiadomienia oskarżonego w trybie doręczenia zastępczego dla skutecznego zastosowania regulacji zawartej w art. 377 kpk, które nadal budzi kontrowersje i nie jest jednolicie interpretowane w orzecznictwie oraz przez doktrynę, o czym świadczy w sposób dobitny treść postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2015 r., wydanego w sprawie o sygn. akt I KZP 26/14.

Powracając do istoty, to sposób dokumentowania przebiegu rozprawy odbytej w dniu 24 czerwca 2014 r. pod nieobecność obojga oskarżonych jest kategoriyczny w swej wymowie, że przewodniczący zarządził przerwę w rozprawie do dnia 22 i 23 lipca 2014 r. (k. 4949). Natomiast z treści potwierdzenia odbioru wezwań przez J. K. (1) (k. 4964) oraz E. W. (1) (k. 4965) wynika w sposób klarowny, że obejmowały one swym zasięgiem jedynie datę 22 lipca 2014 r. Tymczasem protokół rozprawy głównej odbytej w dniu 23 lipca 2014 r. zawiera zapisy dotyczące niestawiennictwa obojga oskarżonych, którzy zostali o jej terminie powiadomieni prawidłowo (k. 5003). Z oczywistych względów pozostają one jednak w wyraźnej opozycji do sformułowań zamieszczonych w rzeczonych potwierdzeniach odbioru wezwań.

Z kolei, w dniu 20 sierpnia 2014 r. przewodniczący zarządzając przerwę w rozprawie, prowadzonej również i w tej dacie pomimo nieobecności obojga oskarżonych, oznaczył jednocześnie, że jej dalszy ciąg nastąpi w dniu 18 września 2014 r., co ogłoszono obecnym, zobowiązując ich równocześnie do stawiennictwa bez odrębnych wezwań (k. 5084/2). Zwraca uwagę, że zarządzenie dotyczące organizacji rozprawy przerwanej zamyka się poleceniem wezwania „niestających świadków z informacją o ich doprowadzeniu w razie niestawiennictwa”, bez jakiegokolwiek decyzji odnośnie do obojga oskarżonych (k. 5085). Pomimo takiego stanu rzeczy i braku w aktach sprawy potwierdzeń odbioru wezwań przez J. K. (1) i E. W. (1) na rozprawę przerwaną, której termin określono na dzień 18 września 2014 r., w dacie tej odnotowano w protokole brak stawiennictwa oskarżonych, które to adnotacje uzupełniono o wyrażenia traktujące o ich prawidłowym wezwaniu (k. 5105). Żadnych zastrzeżeń nie budzi przeto odmienność i tych zapisów od stanu rzeczywistego.

Jeszcze w tej samej dacie przewodniczący zarządził przerwę w rozprawie określając równocześnie, że będzie ona kontynuowana w dniach 9, 13 i 20 października 2014 r. (k. 5106/2). Tym razem w zarządzeniu zmierzającym do należytego przygotowania dalszego ciągu rozprawy znalazła się dyspozycja ukierunkowana na wezwanie oskarżonych (k. 5107). Jednakże treść potwierdzeń odbioru wezwań adresowanych do E. W. (1) (k. 5146) oraz J. K. (1) (k. 5147) stwarza racjonalną podstawę do przyjęcia, że oskarżeni ci poinformowani zostali jedynie o pierwszym terminie, tj. 9 października 2014 r. Wbrew temu w protokołach dokumentujących przebieg rozprawy zarówno w dniu 13 października 2014 r. (k. 5163), jak i 20 października 2014 r. (k. 5196) można się dopatrzeć stwierdzeń, jakoby oskarżeni nie stawili się na rozprawę prowadzoną w tych terminach, chociaż zostali wezwani prawidłowo.

W kontekście zamieszczonych powyżej uwag Sąd Apelacyjny – z drugiej strony - dostrzega konieczność zwrócenia uwagi, że Sądowi I instancji nie jest obcy właściwy sposób procedowania, skoro weźmie się pod uwagę, że w sytuacji zarządzenia przez przewodniczącego w dniu 23 lipca 2014 r. przerwy w rozprawie z równoczesnym określeniem, że dalszy jej ciąg będzie mieć miejsce w dniach 19 i 20 sierpnia 2014 r. (k. 5006/2), potwierdzenia odbioru wezwań adresowanych do oskarżonych zawierają wskazanie obu tych dat (k. 5053 i 5054). Owa odmienność uzasadnia przeto twierdzenie, że przyczyna braku prawidłowego poinformowania obojga oskarżonych (za pomocą wezwania) o terminach rozprawy odbytych w dniach 23 lipca 2014 r. oraz 13 i 20 października 2014 r. ma realny charakter, a nie jest wyłącznie następstwem ułomności (uproszczeń) w sposobie redakcji potwierdzeń odbioru konkretnych wezwań adresowanych do J. K. (1) oraz E. W. (1).

W podsumowaniu skonstatować trzeba, że prowadzenie rozprawy głównej podczas nieobecności obojga oskarżonych, których obecność była obowiązkowa, i którzy nie zostali (i to czterokrotnie) właściwie zawiadomieni o jej terminach, stanowi naruszenie art. 374 § 1 kpk i w konsekwencji przesądza o zaistnieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej wyrażonej w art. 439 § 1 pkt 11 kpk.

Dostrzeżenie, podlegające uwzględnieniu z urzędu, uchybienia zaliczanego do wskazanej powyżej kategorii okazało się wystarczające do wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym, a równocześnie zyskało tę doniosłość, że rozpoznanie pozostałych uchybień, w szczególności podniesionych przez skarżących, byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

Niezależnie od poglądu wyeksponowanego w poprzednim akapicie Sąd Apelacyjny uznaje jednak za celowe przedstawienie własnego stanowiska w kilku kwestiach mających relewantne znaczenie z punktu widzenia prawidłowego ukształtowania zakresu odpowiedzialności karnej obojga oskarżonych.

I tak, w świetle dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych co do tego, że: „J. K. (1) i E. W. (1) nieustalone dotychczas osoby dostarczały środki farmakologiczne o działaniu wczesno-poronnym, które w wymieniony rozprowadzał” (k. 5273), tudzież skwitowania, iż: „W sprawie oskarżeni zostali tylko dystrybutorzy (...)” (k. 5320/2), poważne wątpliwości budzi przypisanie oskarżonym popełnienia przestępstwa z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r., Nr 45, poz. 271). Rację owych zastrzeżeń sąd odwoławczy upatruje przy tym nie tyle w wadliwości uzasadnienia zaskarżonego wyroku, które w ogóle nie zawiera wyjaśnienia podstawy prawnej tej części rozstrzygnięcia, lecz wywodzi je wprost z zapatrywania wyrażonego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2014 r., wydanego w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt V KK 272/13. Wszak wynika z niego w klarowny sposób, że: „Sprawcą czynu zabronionego, w zespół znamion którego wchodzi wprowadzenie do obrotu, może być tylko osoba, która niejako pierwotnie wprowadziła towar do obrotu, gdyż w tym pojęciu nie mieszczą się kolejne transakcje. Nie jest więc karalny sam obrót takim towarem, a w konsekwencji nie ponoszą odpowiedzialności karnej z tak skonstruowanego przepisu kolejni zbywcy takiego towaru (...) Tam, gdzie ustawodawca wyraża wolę rozciągnięcia pojęcia wprowadzenia do obrotu na dalsze transakcje poza pierwszą, powodującą zaistnienie danego przedmiotu w obrocie, czyni to wyraźnie w treści danego aktu prawnego odwołując się do odpowiednio skonstruowanej definicji legalnej. Takiej zaś definicji w ustawie - prawo farmaceutyczne nie ma. W tej sytuacji, skoro pojęcie to wchodzi w skład znamion czynu zabronionego z art. 124 u. pr. f., a nie zostało w tej ustawie zdefiniowane, przyjmowanie innego jego znaczenia niż wynikające z reguł języka ogólnego oraz języka prawniczego naruszałoby (...) gwarancyjny kierunek wykładni przepisów represyjnych i mogłoby się spotkać z zarzutem stosowania wykładni rozszerzającej na gruncie prawa karnego materialnego”. Dla kompletności argumentacji podkreślić warto i to, że podmiotem wprowadzającym produkt leczniczy do obrotu jest zazwyczaj podmiot odpowiedzialny, często tożsamy z wytwórcą, a czyni to bezpośrednio po zakończeniu procesu wytwarzania leku w związku z uwolnieniem serii produktu do cyrkulacji wewnętrznej albo na eksport. W końcu, niepodobna stracić z pola widzenia, że ustawa – Prawo farmaceutyczne odróżnia pojęcia „wprowadzenia do obrotu” (np. art. 124, art. 126) od „prowadzenia obrotu” (np. art. 66, art. 67, art. 68).

Krytyczne uwagi odnieść wypada także co do zastosowania przez Sąd Okręgowy reguł wyłączenia wielości ocen, przy czym i w tej sferze pisemne motywy zaskarżonego wyroku niczego nie wyjaśniają, skoro ograniczają się do oznajmienia, że wyeliminowano art. 270 § 1 kk z opisu czynu i podstawy skazania jako czyn uprzednio ukarany (k. 5320). Wobec takiego podejścia nieodzowne staje się przypomnienie kilku kwestii o podstawowym znaczeniu dla omawianej problematyki.

Po pierwsze, posłużenie się konstrukcją „czynów współukaranych” możliwe jest w wypadku zbiegu przestępstw, a więc gdy sprawca popełnia co najmniej dwa czyny, z których przynajmniej jeden stanowi czyn współukarany (uprzedni lub następny). Tymczasem Sąd I instancji w żadnym razie nie ujawnił, iżby w ogóle zamierzał brać pod rozwagę odstąpienie od wynikającej z tego oskarżenia koncepcji jednoczynowej odpowiedzialności karnej oskarżonych na gruncie typu czynów określonych w art. 270 § 1 kk oraz art. 152 § 2 kk lub art. 152 § 3 kk (redukując w tym miejscu różne postaci zjawiskowe pierwszego z nich i formy stadialne drugiego) opierającej się na zbiegu przepisów ustawy w kierunku zbiegu przestępstw, aczkolwiek taka powinność ciążyła na organie procesowym z mocy art. 399 § 1 kpk.

Po wtóre, z istoty czynów współukaranych wynika, że mogą być one popełnione jedynie przed dokonaniem przestępstwa głównego (czyn współukarany uprzedni) lub po jego popełnieniu (czyn współukarany następny). Natomiast nie jest możliwe, aby zachowanie sprawy podjęte w czasie realizacji czynności wykonawczej objętej znamionami czynu głównego było jednocześnie czynem współukarany w stosunku do tegoż przestępstwa głównego. Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd

I instancji można zaś zasadnie wnioskować, że w ujęciu chronologicznym każdorazowe podrobienie dowodu nadania przesyłki polecanej wprowadziło poprzedzało zawarcie umowy przewozu rzeczy, warunkującej dostarczenie środków farmakologicznych służących przerwaniu ciąży, jednakże zdziałane zostało już po uzgodnieniach prowadzonych za pomocą telefonu pomiędzy J. K. (1) a kobietami, które zdecydowały się skorzystać z oferty zamieszczonej w ogłoszeniu.

Po trzecie, przesłanką dopuszczalności uznania czynu za współukarany jest przesądzenie, że stopień jego społecznej szkodliwości jest nieporównywalnie mniejszy niż przestępstwa głównego. Co prawda i w tym elemencie składowym część motywacyjna zaskarżonego wyroku obciążona jest poważnym brakiem, jednakże z całą pewnością tzw. abstrakcyjny poziom karygodności typu czynu zabronionego z art. 270 §1 kk nie może być postrzegany jako bagatelny w zestawieniu z typem czynu statuowanym w art. 152 § 2 kk, o czym dobitnie przekonuje porównanie norm sankcjonujących obu przepisów ustawy karnej.

Ogół zaprezentowanych powyżej racji przemawia przeto w sposób jednoznaczny i doniosły przeciwko koncepcji, za którą opowiedział się Sąd Okręgowy dokonując redukcji wielości ocen poprzez zastosowanie konstrukcji współukarane go czynu uprzedniego.

Żadnych sporów nie budzi pogląd, że korzyść uzyskana z przestępstwa stanowi wartość zrelatywizowaną do konkretnego przypadku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2012 r., III KK 32/12, LEX nr 1316055). Natomiast w przypadku przestępczego przedsięwzięcia stanowiącego zbiorową aktywność kilku osób „określony w art. 45 § 1 kk środek karny przepadku korzyści majątkowej albo jej równowartości orzeka się wobec współsprawców przestępstwa w częściach, w jakich według dokonanych ustaleń faktycznych przypadła im osiągnięta wspólnie korzyść majątkowa.

W razie trudności z dokładnym ustaleniem wartości udziałów w korzyści majątkowej osiągniętej przez poszczególnych współsprawców orzeka się przepadek tej korzyści lub jej równowartości w częściach równych” (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 listopada 2011 r., I KZP 16/11, OSNKW 2011/12/07 i inne miejsca publikacji).

Dlatego też ustalając wysokość korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa i orzekając o jej przepadku albo przepadku jej równowartości na podstawie art. 45 § 1 kk sąd orzekający winien w uzasadnieniu wydanego wyroku przedstawić w sposób możliwie najbardziej precyzyjny wyliczenie, w oparciu o które korzyść tę ustalił, bo tylko w takim wypadku orzeczenie to poddaje się weryfikacji w toku kontroli odwoławczej. W aktualnym stanie sprawy Sąd Apelacyjny nie doszukał się wyjaśnienia, jakie to względy ukształtowały przekonanie Sądu I instancji, że osiągnięta z popełnionych przestępstw korzyść majątkowa rozumiana – jak można wyinterpretować, bo niestety nie wynika to wprost z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku – jako suma świadczeń pieniężnych pochodzących od osób zamawiających środki farmakologiczne służące przerwaniu ciąży, przypadła w całości oskarżonemu, chociaż mieli oni działać wspólnie z nieustalonymi osobami, pobierającymi zresztą pieniądze z kont bankowych, na które dokonywano zapłaty ceny za przedmiotowe środki.

Brzmienie art. 91 § 1 kpk jednoznacznie rozstrzyga, że o ciągu można mówić dopiero wówczas, gdy przesądzone zostanie, iż sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw. Zawsze jednak należy oskarżonemu najpierw przypisać popełnienie konkretnych przestępstw, ze wskazaniem ich kwalifikacji prawnej, ale bez powoływania w tym miejscu art. 91 § 1 kk (ponieważ nie wpływa on w żaden sposób na proces subsumpcji prawnej), a następnie wymierzyć za nie jedną karę z powołaniem już art. 91 § 1 kk.

Przestępstwa popełnione w formie dokonania i usiłowania mogą wchodzić w skład jednego ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2000 r., I KZP 17/00, OSNKW 2000/7-8/56 i inne miejsca publikacji). Skoro jednak – stosownie do art. 14 § 1 kk – karę za usiłowanie wymierza się w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa, to podstawą wymiaru kary za dokonanie i za usiłowanie tego samego typu przestępstwa będzie ten sam przepis części szczególnej ustawy karnej. Przesądza to tym samym o zbędności powoływania art. 14 § 1 kpk w podstawie wymiaru kary obok konkretnego przepisu określającego typ czynu zabronionego oraz art. 91 § 1 kk.

Trudno też dostrzec racjonalne powody do utrzymania samodzielnego bytu czynu opisanego w pkt 74 aktu oskarżenia a przypisanego oskarżonemu J. K. (1) w pkt A a. 7., bo z pewnością waloru takiego nie zyskuje brak spójności pomiędzy jego opisem (wskazującym na usiłowanie nieudolne), a użyciem w kwalifikacji prawnej art. 13 § 1 kk (dotyczącego usiłowania udolnego), który został bezkrytycznie zaakceptowany przez Sąd Okręgowy.

Z kolei, objęcie ciągiem przestępstw z art. 124 ustawy Prawo farmaceutyczne czynu oznaczonego „193” (pkt A a. 2. zaskarżonego wyroku) postrzegać trzeba jako efekt oczywistej omyłki pisarskiej sprowadzającej się do zamiany kolejności cyfr 9 i 3 w liczbie 139. Z uwagi na wydanie w następstwie kontroli instancyjnej orzeczenia kasatoryjnego Sąd Apelacyjny odstąpił jednak od skorygowania komentowanego mankamentu w trybie art. 105 § 1 i 2 kpk.

Spośród zamieszczonych w apelacji pochodzącej od prokuratora krytycznych uwag odnośnie do konstrukcji zaskarżonego wyroku oczywiście zasadne jest wytknięcie pominięcia podstawy wymiaru kary wobec J. K. (1) za ciąg przestępstw przypisanych temu oskarżonemu w pkt A a. 9. Natomiast pozostałe nie wymagają odrębnego omówienia z powodu utraty relewantnego znaczenia w kontekście argumentacji zaprezentowanej we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd I instancji zadba przede wszystkim o właściwe poinformowanie (w drodze wezwania) oskarżonych o każdym terminie rozprawy głównej, gdyż dopiero prawidłowa realizacja powinności w tej mierze stanowić może gwarant skutecznego procedowania w trybie art. 376 § 2 kpk albo 377 § 3 kpk.

W aspekcie postępowania dowodowego możliwe będzie skorzystanie w bardzo szerokim zakresie z regulacji pomieszczonej w art. 442 § 2 kpk, aczkolwiek pamiętać należy, że stanowi ona jedynie uprawnienie sądu, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania. W uwarunkowaniach rozpoznawanej sprawy rację bytu zyskać może także potrzeba skierowania sprawy na posiedzenie w celu należytego przygotowania i organizacji rozprawy głównej, o którym mowa w art. 349 kpk. Za tego rodzaju rozwiązaniem przemawia względ na realizację ciężącego na przewodniczącym obowiązku dążenia do tego, aby rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na pierwszej rozprawie głównej (art. 366 § 2 kpk).

Ponadto Sąd Okręgowy będzie miał w polu widzenia zapatrywania i wskazania wyartykułowane we wcześniejszej części uzasadnienia, a dodatkowo, jeżeli zaktualizuje się konieczność sporządzenia pisemnych motywów wydanego wyroku, zredaguje je w sposób, którego należałoby oczekiwać od dokumentu tego rodzaju. Poza wymienionymi już uprzednio brakami w zakresie elementów składowych części motywacyjnej zaskarżonego wyroku odnotować trzeba chociażby pominięcie takich doniosłych zagadnień jak okoliczności, które determinowały wymiar kar łącznych, rzutowały na stopień winy każdego z oskarżonych, bądź przesądziły o dopuszczalności zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Wyrok Sądu Apelacyjnego znajduje oparcie w przepisach art. 436 kpk oraz art. 439 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 374 § 1 kpk.